

به توده های تحت ستم!

مسائل قومیتی، نژادی، زبان و... برای مناسبات سرمایه داری تنها بازیچه ای در جهت تأمین منافع اقتصادی است و برجسته کردن یا سرپوش نهادن بر تفاوت ها ارتباط مستقیم و زنده با منافع طرفین درگیر دارد.

از یکسو سرمایه داری بومی برای رهایی از نظارت و قیومیت دولت مرکزی دست به تهییج احساسات ناسیونالیستی مردم منطقه می زند، اختلافات را برجسته می کند و از طرف دیگر سرمایه داری متمرکز با تمامی امکانات خویش از تبلیغات گرفته تا دست زدن به خشونت عریان، تفاوت ها را انکار می کند. در این میان سایر کشورها به ویژه همسایگان هر کدام به اقتضای منافع خود در این درگیری ها دخالت مستقیم و غیرمستقیم می کنند.

اما بار سنگین چنین کشمکش های ادواری تنها بر دوش زحمتکشان منطقه است و بس. کسانی که به سبب ناآگاهی از اهداف پلید نظام سرمایه هزینه های مالی و در بسیاری از موارد جانی درگیری را متحمل می شوند و در واقع سربازان جبهه ای می گردند که هیچ سودی جز تداوم فقر و محنت برایشان دربر نخواهد داشت.

در ایران بیش از نود درصد امکانات و رفاهیات اجتماعی در شهرهای مرکزی تمرکز پیدا کرده است و حاشیه نشین ها به شدت تحت ستم و محرومیت اند. برای مثال سهم قابل توجهی از جمعیت بیکار کشور به اقلیت های قومی تعلق دارد. به استثنای خوزستان سایر مناطق حاشیه ای فاقد

مراکز صنعتی و اشتغال زا هستند و اکثر جوانان در معرض بیکاری و فقر ناشی از آن قرار دارند. حتی در خوزستان هم، با وجود منابع ثروت عظیم نفت که در الویت نخست، متعلق به این سرزمین و مردمان ساکن آن است، از استخدام بومیان به عناوین مختلف خودداری می شود و مهاجرین موقعیت بهتری برای اشتغال و کسب درآمد پیدا می کنند. نمونه دیگر تبعیض علیه اقلیت های قومی محرومیت از برخورداری از آموزش های عالی به علل مختلف از جمله به رسمیت شناخته نشدن زبان مادریشان در سیستم آموزشی کشور است. که همین امر موجب تضعیف قدرت اقلیت ها در رقابت با مرکزیت گشته و آن ها را به بهانه ی فقدان تخصص در حاشیه قرار داده است.

عدم اختصاص بودجه برای بهبود شهرنشینی، تاسیس مراکز تفریحی و آموزشی، ایجاد شهرک های صنعتی اشتغال زا و... نازل ترین سطح معیشت را نسبت به مرکز کشور به مردم این مناطق تحمیل کرده است. بنابراین کاملاً طبیعی است که اقلیت های قومی و نژادی نسبت به حکومت مرکزی بدبین باشند و در اولین فرصت به شورش علیه آن دست زنند و در این مبارزه شعار محوری خود را کسب استقلال قرار دهند.

حوادث امروز استان خوزستان از جمله همین شورش هاست که با عدم دخالت نیروهای آگاه برای جهت گیری صحیح آن، به دست ناسیونالیست های تطمیع شده ی از سوی سرمایه داری های بومی و حامیان خارج اش کور و بی حاصل می ماند. نیروهای آگاه و مترقی سوسیالیست در این زمان موظفند به توده های عرب منطقه این آگاهی عظیم را منتقل سازند که اجحافات و تبعیضات حکومت مرکزی در حق آنان تنها ریشه در زیاده خواهی و منافع

نظام سرمایه داری دارد و زحمتکشان تحت ستم ایرانی نیز نه در جبهه مقابل که با آنان در فقر و محرومیت ناشی از مناسبات استثماري حاکم شریکند.

برای جلوگیری از انحراف جنبش های قومیتی به سمت خواسته های بورژوازی بومی و هم چنین آگاه ساختن توده های ایرانی نسبت به تبلیغات مودیانه ی رژیم در راستای تخریب خواسته های برحق مردم این مناطق، بایستی آگاهی والای طبقاتی را در میان هیاهوی مسخ کننده ی ناسیونالیسم و حامیان اصلی اش یعنی سرمایه داری، به زحمتکشان هر دو طرف منتقل ساخت. در شرایط فعلی به هیچ رو نباید با سهل انگاری به مماشات با بورژوازی بومی دست زد و با دشمن طبقاتی هرچند از نژاد و قومیت خویش زیر یک پرچم در جهت ایجاد سرمایه داری محلی مستقل از دولت مرکزی مبارزه کرد. توده های زحمتکش به ویژه کارگران عرب باید آگاه باشند که با پیروزی بورژوازی بومی بلافاصله توسط همین همزمان دواتشه ی امروز به شدت سرکوب می گردند و تحت استثماري دوباره به زندگی پرمحنت خود ادامه می دهند. بی آن که به اهداف واقعی خویش که قرار بود با به دست آوردن استقلال از حکومت مرکزی به دست آید، رسیده باشند!

در مبارزه جهت کسب استقلال و حق تعیین سرنوشت ملیت ها، توده های تحت ستم مطرح اند نه نژاد، قومیت و یا زبان. برای کارگران و زحمتکشان تفاوتی نمی کند سرمایه دار خودی باشد یا غیر خودی! در هر دو حال برای کسب حداکثر سود ممکن وادار به فروش نیروی کار خود در مقابل ناچیزترین دستمزد می گردد و پاسخ کوچک ترین اعتراض را با گلوله می گیرد. برای یک کارگر جهان، وطن است و بنابر این با کارگران تمامی نقاط دنیا در یک جبهه ی واحد قرار می گیرد. از همین رو کارگران ایرانی نیز باید با حمایت از

حرکت استقلال طلبانه ی سایر اقوام، به چنین شورش هایی حقانیت طبقاتی دهند و برای واژگونه ساختن بنیان های نظام فعلی و جایگزینی آن با مناسبات انسانی وارد عرصه ی مبارزه گردند.

رُزا جوان

۸۴/۱/۲۸

بازنویس: یاشار آذری

آدرس اینترنتی کتاب خانه: <http://www.nashr.de>

ایمیل یاشار آذری: yasharazarri@gmail.com

مسئول نشر کارگری سوسیالیستی: یاشار آذری